

فصلنامه رهبری و مدیریت آموزشی
دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار
سال هفدهم، شماره ۴ زمستان ۱۴۰۲
ص ۸۸-۱۰۶

ارائه الگوی مدرسه کارآفرین و رابطه آن با تابآوری تحصیلی دانشآموزان

طیبه شاه رستم بیگ^۱، عصمت مسعودی ندوشن^۲، زهرا طالب^۳

چکیده:

هدف: پژوهش حاضر با هدف ارائه الگوی مدرسه کارآفرین و بررسی رابطه آن با تابآوری تحصیلی در ایران می‌باشد.

روش: این پژوهش از لحاظ هدف کاربردی و از لحاظ ماهیت، توصیفی - اکتشافی و جزء تحقیقات آمیخته (کیفی و کمی) است. در بخش کیفی استخراج ابعاد و مضماین پژوهش (مؤلفه‌های کارآفرینی) و (مؤلفه‌های تاب آوری تحصیلی) با استفاده از الگوی شش مرحله‌ای سترپژوهی روبرتس صورت گرفت و اعتبار تحلیل داده‌ها با معیار قابلیت اعتماد داده‌ها تأیید واقع شد. بدین منظور کلیه پژوهش‌های داخلی و خارجی صورت گرفته در ایالات اخیر (۲۰۰۹-۲۰۲۴) با موضوع آموزش کارآفرینی که در پایگاه‌های اطلاعاتی وجود داشتند شناسایی و استخراج شدند. همچنین پس از انتخاب ۱۸ نفر از خبرگان حوزه آموزش کارآفرینی با روش نمونه‌گیری هدفمند و مصاحبه نیمه ساختاری یافته، داده‌ها گردآوری و سپس تجزیه و تحلیل شدند. همچنین جامعه بخش کمی شامل ۱۰۲ نفر از کارآفرینان و اساتید علوم تربیتی و مشاوره و خبرگان بودند. برای تحلیل داده‌ها از تحلیل عاملی اکتشافی و تاییدی و مدل معادلات ساختاری با نرم افزار Smart PLS نسخه ۴ و تحلیل آماری به کمک نرم افزار spss نسخه ۲۷ استفاده شد.

یافته‌ها: بر اساس نتایج بدست آمده، الگوی جهانی آموزش کارآفرینی دارای ۸ بعد شامل اهداف، محتوای کارآفرینانه، مدیریت، کیفیت معلمان و اساتید، راهبردهای یاددهی - یادگیری، ابزار آموزشی، شرایط زمینه ای و ارزشیابی و ۶ شاخص است.

نتیجه‌گیری: الگوی مدرسه کارآفرین می‌تواند در تابآوری تحصیلی دانشآموزان مؤثر واقع شود. لذا برنامه‌ریزان نظام آموزشی با توجه به یافته‌های این پژوهش می‌توانند در جهت توسعه تابآوری تحصیلی اقدامات مؤثری انجام دهند.

کلیدواژه‌ها: مدرسه کارآفرین، آموزش کارآفرینی، تابآوری تحصیلی.

پذیرش مقاله: ۱۴۰۳/۳/۲۶

دريافت مقاله: ۱۴۰۲/۱۲/۲۵

^۱- دانشجوی دکتری مدیریت آموزشی، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران ایران، tshahrostam85@gmail.com

^۲- استادیار گروه علوم تربیتی، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران. (نویسنده مسئول) e_masoudi@azad.ac.ir

^۳- استادیار گروه علوم تربیتی، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران. z_taleb@azad.ac.ir

مقدمه

تجربه کشورهای موفق در زمینه کارآفرینی نشان می دهد که آموزش کارآفرینی تاثیر بسزایی در بهبود و توسعه زندگی اجتماعی و اقتصادی کشورها دارد. سهم آموزش کارآفرینی (تربیت کارآفرینان) در ایجاد اشتغال به لحاظ کمیت آن است که یک کارآفرین می تواند حداقل برای چندین نفر شغل دائم و مولد ایجاد نماید و از لحاظ کیفیت اشتغال نیز از کارآفرینان از تخصص، مهارت و دانش روز بروخوردارند که مسلمان در کارخود منشا اثر واقع می شوند (حسینی نیا، ۱۳۹۱).

در ایران نیز یکی از راههای موثر و تجربه شده ایجاد اشتغال و رفع بحران بیکاری پرداختن به مساله حیاتی آموزش کارآفرینی و تربیت افراد کارآفرین است. آموزش کارآفرینی باعث تغییر فرهنگ کار و تولید و شیوه نگرش افراد جامعه به اشتغال و ایجاد خود کفایی می شود، سرمایه های انسانی به عنوان زیربنای رشد و توسعه اقتصادی کشور را تقویت کرده و بهره وری را افزایش می دهد (حسینی نیا، ۱۳۹۱).

در نیمه دوم قرن بیستم رویکرد جدیدی در روان شناسی انسانی نگر شکل گرفت که روان شناسی مثبت نگر نامیده شد. در این رویکرد به جای بیماری، بر سلامتی و توانایی انسان در مقابله با مشکلات تاکید می شود، امید، خوبی، شادکامی، خلاقیت، هوش هیجانی، و خودکارآمدی از جمله سازه های مورد توجه در این حوزه است. یکی از سازه های این رویکرد که در دهه های اخیر مطرح شده و توجه بسیاری را به خود جلب کرده، تاب آوری است. در اغلب پژوهش ها این سازه به عنوان یک سازه تک بعدی در نظر گرفته شده است ولی پژوهش های سال های اخیر نشان داده اند که تاب آوری سازه ای چند بعدی است (سیچتی و روگوش، ۱۹۹۷). در میان ابعاد تاب آوری، تاب آوری تحصیلی از اهمیت بسزایی بروخوردار است. از آنجاکه تاب آوری، فرایند، ظرفیت و پیامد سازگاری موقیت آمیز به رغم شرایط تندگی زا و تهدیدآمیز تعریف می شود (هاروارد و جانسون، ۲۰۰۰). در تعریف ابعاد آن نیز چنین روی آوردنی مدنظر است. به عبارت دیگر، تاب آوری تحصیلی، سطح بالای عملکرد و انگیزش تحصیلی به رغم حضور رویدارهای تندگی زا و شرایط است که فرد را در معرض عملکرد ضعیف تحصیلی و در نهایت ترک تحصیل قرار می دهد (علی خلیف، ۲۰۱۴). همچنین تاب آوری تحصیلی به عنوان توانایی دانش آوز برای مقابله موثر با موانع، چالش ها و فشار در مدرسه تعریف شده است (فالون، ۲۰۱۰).

اگرچه باورهای در خصوص تاب آوری، آن را رگهای ذاتی و افراد تاب آور را آسیب پذیر و با ویژگی های منحصر به فرد می پنداشتند، پژوهش های سال های اخیر نشان داده اند که تاب آوری یک توانمندی ذاتی نیست و قابل دستیابی است و زمانی حاصل می شود که عوامل حفاظتی مناسب به رغم وجود عوامل تهدیدزا در زندگی افراد تاب آور حضور داشته باشند. (ماستین، ۲۰۰۴). تاب آوری به عنوان فرایند، توانایی یا پیامد سازگاری موفقیت آمیز به رغم شرایط تهدید آمیز تعریف شده است (هووارد و جانسون، ۲۰۰۰). تاب آوری، مرتبط با هیجانات مثبتی است که نقش حفاظتی برای افراد دارد. عوامل حفاظتی تاثیر شرایط نامطلوب یا خطرزا را برروی رشد و پیامدهای آن تعديل کرده و راه های مثبت سازگارانه را ترغیب می کنند (بانانو، گلا، بوکواریلی و ولاهו، ۲۰۰۷).

تاب آوری تحصیلی به عنوان توانایی مقابله با مشکلات مزمن و حاد تحصیلی تلقی می شود. این مشکلات حاد منجر به کاهش پیشرفت تحصیلی و شکست می شود؛ در نتیجه دانش آموزان فرصت های آموزشی را از دست می دهند و یا آن ها را نادیده می گیرند و در پی آن به صورت سیستماتیک از مسیر تحصیل خارج می شوند. (مارتن، ۲۰۱۳) بنابراین موفقیت دانش آموزان در مواجهه با شرایط نامطلوب در طول تحصیل به پدیده تاب آوری مرتبط است. لازم به ذکر است سرزندگی تحصیلی، تاب آوری تحصیلی را در چارچوب روان شناسی مثبت منعکس می کند. (فتحی و جمال آبادی، ۱۳۹۶). سرزندگی تحصیلی به عنوان نوعی توانایی در نظر گرفته می شود که در چالش های زندگی تحصیلی به دانش آموزان کمک می کند؛ در حالی که تاب آوری به طور خاص به ظرفیت افراد برای پاسخ دهی سازنده به موانع اصلی اشاره دارد و در شرایط سخت یاری رسان است. از نظر آن ها عدم تاب آوری به عنوان آفت شدید تحصیلی، خودتخریبی در مواجهه با شکست تحصیلی، گریز و نارضایتی از مدرسه و بیگانگی و مخالفت با قوانین مدرسه و معلمان در نظر گرفته شده است؛ اما نبود سرزندگی تحصیلی به عنوان عملکرد ضعیف، اعتماد به نفس کم، انگیزش پایین و نعمالت منفی با معلمان تعریف می شود. علاوه بر این، به عنوان دو سازه جدا از یکدیگر، نظراتی درباره ترتیب سرزندگی تحصیلی و تاب آوری تحصیلی وجود دارد. (مارتن و مارش، ۲۰۰۹). از جمله چالش های پیش روی نظام های آموزشی است که به دلیل شرایط نامطلوب اجتماعی، اقتصادی و آموزشی در خطر افت تحصیلی قرار دارند. در خصوص این چالش موضوعی که مطرح می شود، چگونگی برخورد با مسئله به طور موفقیت آمیز است. همچنین دانش آموزان،

اغلب با مسائل پیچیده اجتماعی، خانوادگی و تحصیلی مواجه هستند که می تواند مانع از موفقیت تحصیلی آنها شده و حتی آنها را در معرض شکست تحصیلی قرار دهد. با این وجود، برخی دانش آموزان هستند که بدون توجه به چالش ها و شرایط نامطلوب به موفقیت هایی دست پیدا می کنند، اما دانش آموزانی دیگر با همان شرایط با افت تحصیلی مواجه شده و حتی از تحصیل باز می مانند. (واکس من و همکاران، ۲۰۰۳)

یکی از موضوعاتی که به تازگی وارد حوزه تعلیم و تربیت شده است، توجه به تاب آوری تحصیلی دانش آموزان است. موفقیت دانش آموزان در مواجهه با شرایط نامطلوب در طول تحصیل به پدیده تاب آوری مرتبط است. تاب آوری در مفهوم کلی اشاره به پرسوه، ظرفی از سازگاری موفقیت آمیز با وجود شرایط نامطلوب دارد (مارtin و مارش، ۲۰۰۶). در بافت تحصیلی، تاب آوری تحصیلی به عنوان احتمال بالای موفقیت در مدرسه با وجود شرایط چالش برانگیز و تهدید آمیز که ناشی از صفات، شرایط و تجارب اولیه است، تعریف شده است (موریسن و آلن، ۲۰۰۷). مارتین و مارش تاب آوری تحصیلی^۱ را به عنوان ظرفیت دانش آموزان در غلبه بر خطرات حاد و مزمن که به عنوان تهدیدهای بزرگ در فرایند تحصیلی به شمار می آیند تعریف می کنند و آن را در دانش آموزانی که با چالش ها، شکست ها و فشارها رو به رو هستند، به عنوان بخشی از زندگی تحصیلی شان می دانند. از سوی دیگر آنان معتقدند که تاب آوری تحصیلی تنها محدود به دانش آموزان دارای پیشینه و شرایط نامطلوب نیست بلکه همه دانش آموزان در فرآیند تحصیلی خود، سطوحی از عملکرد ضعیف، ناملایمات، چالش ها و شکست ها را تجربه می کنند (مارtin و مارش، ۲۰۰۹). آلاوا معتقد است که دانش آموزان تاب آور از نظر تحصیلی، دارای سطوح بالاتری از عملکرد، انگیزه و پیشرفت در مواجهه با شرایط و رویدادهای استرس آور هستند که این امر می تواند میزان خطر افت تحصیلی آنان را کاهش دهد. او تحقیق خود بر روی دانش آموزان آمریکایی مکزیکی به این نتیجه رسید که دانش آموزان تاب آور سطح بالایی از حمایت آموزشی معلمان و دوستان دارند و آنها به احتمال بیشتری تشویق می شوند که به دانشگاه وارد شوند، از آمدن به مدرسه لذت می برند، در فعالیت های آموزشی در گیر می شوند، مشکلات و تعارض کمتری در روابط

---

^۱ - Academic resilience

بین گروهی با دیگر دانش آموزان دارند و تعارض و مشکلات خانوادگی کمتری را تجربه می کنند (واکس من و همکاران، ۲۰۰۳).

حاجی آقایی (۱۴۰۲) در پژوهشی نتیجه گرفت اکوسیستم کارآفرینانه، فردی-سازی برنامه درسی، تعهد ذینفعان، معلم کارآفرین، رهبر کارآفرین، شتاب-دهنده مدرسه-ای، هدف ارزش-آفرین، فضای کار اشتراکی، شبکه‌سازی و سیستم ورودی به عنوان ده عامل تبیین کننده سازه مدرسه کارآفرین هستند. غفرانی و همکاران (۱۴۰۰) در پژوهشی نتیجه گرفتند که الگوی پارادایمی حاصل بر اساس پدیده محوری (شاخصتگی کارآفرینانه) متأثر از شرایط علی، شرایط زمینه ای و متغیرهای مداخله گر به همراه راهبردهای کنش و واکنش و پیامدهای ایجاد مدارس کارآفرین در مقاطعه متوسطه شکل گرفت. هاشمی و همکاران (۱۴۰۰) در پژوهشی دریافتند که ۲۲ مضمون پایه، ۱۰ مضمون سازماندهنده و ۴ مضمون فرآگیر شامل (ابعاد درون‌سازمانی و برون‌سازمانی مدرسه کارآفرین، بستر سازی مدرسه کارآفرین و پیامدهای مدرسه کارآفرین) از عوامل مهم مدرسه کارآفرین هستند. فتحی کرکر و همکاران (۱۳۹۹) نتیجه گرفتند از دیدگاه مدیران، موانع مربوط به معلم با میانگین (۳/۷۴)، موانع مربوط به دانش آموز با میانگین (۳/۵۵)، موانع سازمانی با میانگین (۴/۱۸)، موانع دولتی با میانگین (۴/۱۳)، موانع مربوط به برنامه ریزی و محتوای درسی با میانگین (۴/۲۴) و موانع محیطی با میانگین (۳/۹۱) در عدم توسعه مدارس کارآفرین نقش معنی دار دارند. نتایج آزمون فریدمن نشان داد رتبه بندی موانع توسعه مدارس کارآفرین از دیدگاه مدیران به ترتیب موانع مربوط به برنامه ریزی و محتوای درسی، موانع سازمانی، موانع دولتی، موانع محیطی، موانع مربوط به دانش آموز و موانع مربوط به معلم می باشد. سیتاينو^۱ و همکاران (۲۰۲۳) در پژوهشی نتیجه گرفتند که آموزش شخصیت کارآفرینی در سطح مدرسه ابتدایی عادت کردن و پرورش چندین کارآفرین را ایجاد می کند. ارزش ها، یعنی ارزش صداقت، ارزش نظم، ارزش مستقل، رهبری ارزش و ارزش خلاق هستند. وولان و آرافودین^۲ (۲۰۲۰) در پژوهشی نتیجه گرفتند که نقش مدارس در ارتقاء روحیه کارآفرینی با فعالیت هایی در مدرسه برای کسب دانش قابل توجه است. آموزش مهارت‌ها به دانش آموزان در شکل گیری ویژگی‌های شخصیتی کمک می کند. همچنین،

¹-Setiono

²-Wulan & Arifudin

از طریق یادگیری فعال و تشویق دانش آموزان به شناخت و پذیرش ارزش های کارآفرینانه در توسعه توانایی دانش آموزان روحیه کارآفرینی افزایش می یابد.

این پژوهش در صدد آن است که ابعاد آموزش کارآفرینی را شناسایی کرده و ابعاد آن برای درک و بینش عمیق تر مطرح نماید. تحقیقاتی در گذشته در این زمینه صورت گرفته است اما هریک از جنبه های مختلف مساله را مورد بررسی قرارداده اند . به عنوان نمونه پژوهش بهمنی ، عسگری ، حسینی خواه ... ویژگی ها، نگرش ها و مهارت های کارآفرینانه را مورد بررسی قرار داده اند. پژوهشگرانی همچون حسینی نیا، حاج آقامی، داوری و ... به شرایط زمینه ای مانند الزامات ساختاری ، بسترسازی فرهنگی اصلاحات قانونی و اداری، نهاد سازی و... پرداخته اند. بنابراین با مطالعه و بررسی تحقیقات صورت گرفته در زمینه آموزش کارآفرینی ، این تحقیق چارچوب کاملی برای ابعاد آموزش کارآفرینی ارایه کرده است.

روش تحقیق

این پژوهش از لحاظ هدف کاربردی و از لحاظ ماهیت ، توصیفی - اکتشافی و جزء تحقیقات آمیخته (کیفی و کمی) است. در بخش کیفی استخراج ابعاد و مضامین پژوهش (مؤلفه های کارآفرینی) و (مؤلفه های تاب آوری تحصیلی) با استفاده از الگوی شش مرحله ای سنترپژوهی روبرتس صورت گرفت و اعتبار تحلیل داده ها با معیار قابلیت اعتماد داده ها مورد تأیید واقع شد. بدین منظور کلیه پژوهش های داخلی و خارجی صورت گرفته در ۱۵ سال اخیر (۲۰۰۹-۲۰۲۴) با موضوع آموزش کارآفرینی که در پایگاههای اطلاعاتی وجود داشتند شناسایی و استخراج شدند. همچنین پس از انتخاب ۱۸ نفر از خبرگان حوزه آموزش کارآفرینی با روش نمونه گیری هدفمند و مصاحبه نیمه ساختار یافته، داده ها گردآوری و سپس تجزیه و تحلیل شدند. همچنین جامعه بخش کمی شامل ۱۰۲ نفر از کارآفرینان و اساتید علوم تربیتی و مشاوره و خبرگان بودند. برای تحلیل داده ها از تحلیل عاملی اکتشافی و تاییدی و مدل معادلات ساختاری با نرم افزار Smart PLS نسخه ۴ و تحلیل آماری به کمک نرم افزار spss نسخه ۲۷ استفاده شد.

یافته ها

در جدول (۱) مراحل کدگذاری سه گانه باز، محوری و انتخابی ارائه شده است.

جدول ۱. مراحل کدگذاری سه گانه باز، محوری و انتخابی

کدگذاری انتخابی	کدگذاری محوری	کدگذاری باز
عوامل علی	سازگاری	همدلی
انعطاف پذیری	پذیرش	شوخ طبیعی
مقولة	تاب آوری	عدم تکانشگری
راهبردها	یادگیری و آموزش	باور سیستم
		تعاملات مثبت
		امنیت اجتماعی
		امنیت فیزیکی
		پذیرش
		پذیرش آسیب پذیری
		ثبت اندیشه
		انعطاف پذیری
		کنترل درونی
		شکیابی
		سازگاری
		یادگیری و آموزش
		آگاهی
		مهارت‌های حل مسئله
		کیفیت مدرسه
		قوانین و هنچارها
		انتخاب واکنش یا پاسخ
		تبديل شرم به تاب آوری
		سخت رویی
		مبازه جویی
		مهارگری درونی
		عدم اضطراب
		کنترل خشم
		عدم نامیدی
		عدم شرم
		اعتماد به نفس
		پیامدها

میزان تحمل استرس			
دگرسزنش گری			
خودکارآمدی			
ذهن‌آگاهی	آگاهی		
خردمندی			
شفاگفت	ثبت اندیشه	عوامل زمینه‌ای	
انگیزش پیشرفت			
آینده نگری			
احساس ایمنی			
احساس حفاظت			
سرمايه اجتماعی خانواده			
عدم خودسرزنش گری			
باز تمرکز ثابت			
ارزیابی واقع بینانه			
عدم خودسرزنش گری			
شاپرکی ادراک شده			
پشتکار	شکیبایی	عوامل مداخله‌گر	
شهامت ادامه دادن			
عدم فاجعه سازی			
مقاومت			
کم اهمیت شماری مشکلات			

در ادامه پژوهش، به اعتبارسنجی یافته‌های کیفی پرداخته شده است. در جدول(۲) آزمون‌های اعتبار یافته نشان داده شده است.

جدول ۲. آزمون‌های پایابی مدل

آلفای کرونباخ	ترکیبی	پایابی مرکب	پایابی واریانس استخراجی	میانگین
0.925	0.928	0.939	0.689	
0.964	0.946	0.949	0.778	
0.963	0.946	0.947	0.697	
0.908	0.921	0.932	0.733	
0.949	0.944	0.957	0.714	
0.947	0.949	0.942	0.863	

0.711	0.936	0.924	0.917	STL
0.754	0.939	0.924	0.917	SUB

در آزمون‌های پایابی مانند الفای کرونباخ مقدار الفا باید بزرگتر از ۰,۷ باشد. الفای کرونباخ فرض می‌کند همه سوالات وزن یکسانی دارند.

همانطور که در جدول فوق مشاهده می‌شود تمامی متغیرها مقادیر بزرگتر از ۰,۷ دارند و در آزمون پایابی تایید می‌شوند. در ادامه با انجام پیش‌فرض‌های آزمون معادلات ساختاری، ضرایب معناداری در جدول (۳) ارائه شده است.

جدول ۳. معناداری ضرایب مسیر

P values	T value (O/STDEV)		
0.012	2.528	A → STL	۱
0.031	1.973	BC → STL	۲
0.000	3.884	CUE → STL	۳
0.034	2.116	ET → STL	۴
0.000	6.125	M → T	۵
0.449	2.757	QOT → STL	۶
0.000	8.371	STL → SUB	۷
0.030	2.174	T → STL	۸

همانطور که مشاهده می‌شود تمامی مقادیر T value بزرگتر از ۱,۹۶ می‌باشد و مقادیر p value یا بعبارتی مقادیر sig کوچکتر از ۰,۰۵ است. بدین ترتیب روابط بین متغیرها تایید می‌گردد. میان متغیر ارزشیابی و متغیر راهبردهای یاددهی - یادگیری رابطه وجود دارد مقدار این رابطه در آزمون معناداری ضرایب مسیر T value برابر با ۲,۵۲۸ می‌باشد. میان متغیر شرایط زمینه ای و متغیر راهبردهای یاددهی - یادگیری رابطه وجود دارد مقدار این رابطه در آزمون معناداری ضرایب مسیر T value برابر با ۰,۵۲۸ می‌باشد. میان متغیر محتوای کارآفرینانه و متغیر راهبردهای یاددهی - یادگیری رابطه وجود دارد مقدار این رابطه در آزمون معناداری ضرایب مسیر T value برابر با ۰,۹۷۳ می‌باشد. میان متغیر ابزار آموزشی و متغیر راهبردهای یاددهی - یادگیری رابطه وجود دارد مقدار این رابطه در آزمون معناداری ضرایب مسیر T value برابر با ۰,۱۱۶ می‌باشد. میان متغیر مدیریت و متغیر مدرسه کارآفرین رابطه وجود دارد مقدار این رابطه در آزمون معناداری ضرایب مسیر T value برابر با ۰,۱۲۵ می‌باشد. میان متغیر کیفیت اسناد و متغیر راهبردهای یاددهی - یادگیری رابطه وجود دارد مقدار این رابطه در آزمون معناداری ضرایب مسیر T value برابر با ۰,۲۱۶ می‌باشد. میان متغیر اهداف رابطه وجود دارد مقدار ۰,۷۵۷ می‌باشد. میان متغیر راهبردهای یاددهی - یادگیری و متغیر اهداف رابطه وجود دارد مقدار

این رابطه در آزمون معناداری ضرایب مسیر T value برابر با $8,371$ می باشد. میان متغیر مدرسه کارآفرین و متغیر راهبردهای یادهی - یادگیری رابطه وجود دارد مقدار این رابطه در آزمون معناداری ضرایب مسیر T value برابر با $2,174$ می باشد.

جدول ۴. آزمون ضریب تعیین R^2

R-square adjusted	R-square	
0.820	0.825	STL
0.804	0.805	SUB

همانگونه که مشاهده میشود مقادیر STL, SUB در جدول کوچکتر از $0,0,75$ و بزرگتر از $0,0,9$ است و در بازه خوب در نظر گرفته می شود.

جدول ۵. آزمون اندازه اثر

T	SUB	STL	QOT	M	ET	CUE	BC	A	
		0.076							A
		0.038							BC
		0.095							CUE
		0.052							ET
0.187									M
		0.047							QOT
	0.491								STL
		0.056							SUB
									T

آزمون f2 نشان می دهد هر متغیر به تنها ی چه سهمی را دارد. این آزمون مربوط به متغیر های درونزا است. (یعنی فلش به آنها وارد می شود)

جدول ۶. شاخص ارتباط پیش بین Q2

Q ² predict	
0.225	STL
0.205	SUB

همانطور که مشاهده می شود مقادیر آزمون دقت پیش بین یا شاخص استون گیس Q2 در بازه خوب بوده و مورد تایید می باشد. لازم به ذکر است این آزمون فقط برای متغیر های درونزا استفاده می شود. (یعنی در مدل، فلش به آنها وارد می شود).

جدول ۷. آزمون‌های نکویی برآش

R-square Y	Communal- arity(AVE) X	Chi-s	NFI	SRMR	Chi- square	NFI	SRMR	
-	-	نتیجه عدم تفاوت	نتیجه	نتیجه	X<0.05 تفاوت بین داده ها	X<0.9 نزدیک به ۱ (برازندگی مدل)	X<0.05 نکویی برآش	دامنه قابل قبول
0.689	✓	✓	✓		3.527	0.921	0.049	A
0.778	✓	✓	✓		4.224	0.830	0.008	BC
0.697	✓	✓	✓		8.241	0.811	0.037	CUE
0.733	✓	✓	✓		3.914	0.913	0.043	ET
0.714	✓	✓	✓		3.804	0.947	0.024	M
0.863	✓	✓	✓		2.265	0.865	0.043	QOT
0.925	0.711	✓	✓	✓	3.222	0.925	0.041	STL
0.905	0.754	✓	✓	✓	0.812	0.903	0.044	SUB
0.705	✓	✓	✓		3.844	0.905	0.035	T
0.915	0.738							Mean

برای برآش مدل شاخص از میانگین هندسی شاخص R² و میانگین شاخص‌های اشتراکی استفاده شد. معیار GOF توسط تنهاوس و همکاران (۲۰۰۴) ابداع گردید و طبق رابطه زیر محاسبه می‌شود.

$$GOF = \sqrt{R^2 * Communality}$$

همانطور که مشاهده می‌شود تمامی متغیرها در ستون (AVE) دارای مقادیری بیشتر از ۰,۳۶ می‌باشند بنابراین متغیرهای مدل در این آزمون تایید می‌گردد.

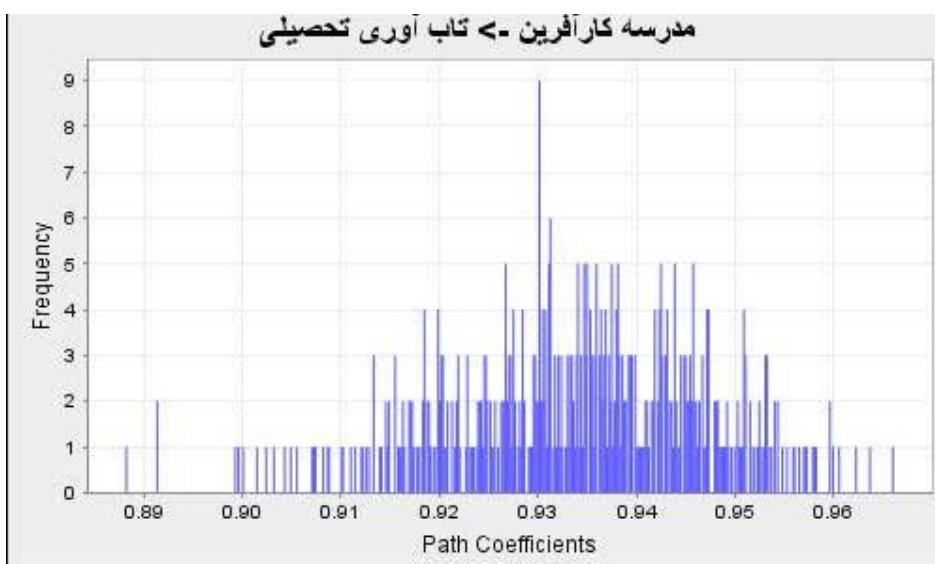
$$GOF = \sqrt{(2 & X * Y)} \quad GOF = 0.738 * 0.915 = 0.645$$

با توجه به اینکه ، عدد بدست آمده بیشتر از ۰,۳۶ است در نتیجه شاخص نکویی برآش (GOF) قوی بوده و مدل تایید می‌گردد.

جدول ۸. نتایج نهایی مدل

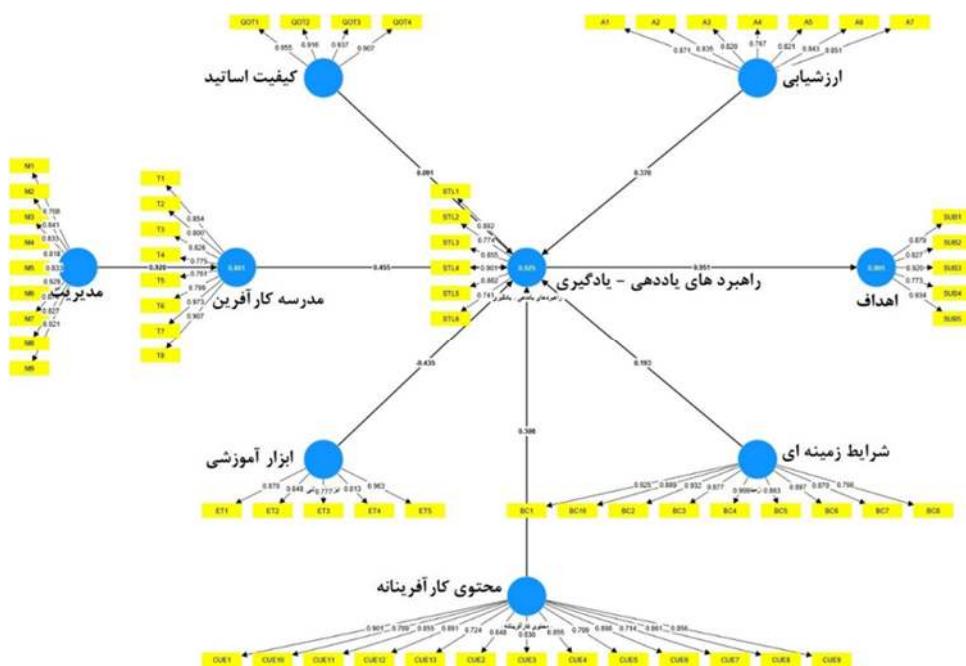
معناداری	P values	T statistics (O/STDEV)	Path coefficients	فرضیات
	X<0.05	x>1.96 x<-1.96		دامنه قابل قبول
✓	0.012	2.528	0.370	A -> STL
✓	0.031	1.973	0.193	BC -> STL
✓	0.000	3.884	0.308	CUE -> STL
✓	0.034	2.116	0.435	ET -> STL

✓	0.000	6.125	0.928	M -> T
✓	0.449	2.757	0.091	QOT -> STL
✓	0.000	8.371	0.951	STL -> SUB
✓	0.030	2.174	0.455	T -> STL

نمودار ۱. آزمون نرمال بودن تحقیق(شکل زنگوله)

قبل از وارد شدن به مرحله آزمون فرض ها لازم است تا از وضعیت نرمال بودن داده ها اطلاع حاصل شود. تا بر اساس نرمال بودن یا نبودن آنها، از آزمون ها استفاده شود.

شكل ۱. مدل نهایی تحقیق

جهت آزمون سؤال‌های پژوهش از آزمون میانگین یک جامعه یا آزمون t-student (تی- تک نمونه ای) استفاده شده است. با توجه به مفاهیم آمار، اطلاعات لازم برای آزمون به شرح زیر است:

❖ تعداد نمونه ۱۰۲ نفر است در نتیجه درجه آزادی (df) برابر با ۱۰۱ است.

❖ مبنای سنجش فرضیات برابر با ۴ در نظر گرفته شده است زیرا آزمون هفت گزینه‌ای بود.

(خیلی ضعیف- ضعیف- تاحدودی ضعیف- متوسط- تاحدودی قوی- قوی- خیلی قوی)

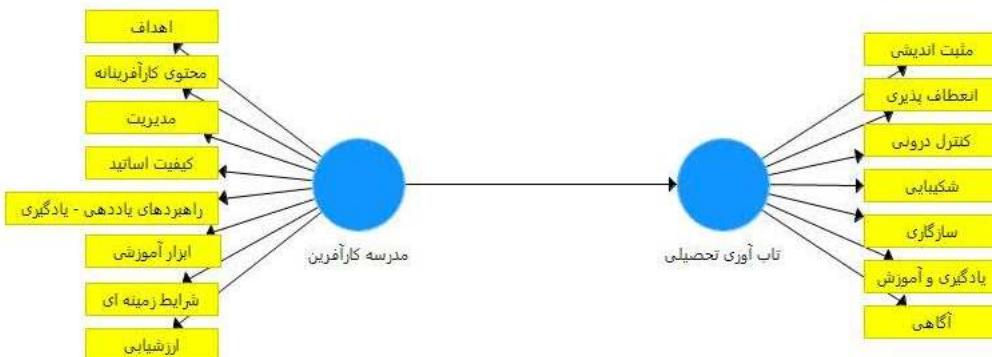
، ضرایب : (۱و۲ و ۳و۴ و ۵و۶ و ۷و۸) و مجموع ۲۸ و میانگین ۴

❖ با توجه به این اطلاعات برای آزمون باید آماره آزمون محاسبه شود. چنانچه آماره آزمون بزرگتر از نقطه بحرانی باشد، فرضیه H_0 به احتمال ۹۵ درصد رد می‌شود و فرضیه مقابل پذیرفته می‌شود.

جدول ۹. نتایج آزمون تی تک نمونه ای

ارزشیابی زمینه ای	ابزار آموزشی شرایط یادگیری	راهبردهای یاددهی - یادگیری	کیفیت استاید	مدیریت	محتوی کارآفرینانه	اهداف میانگین
4.4	4.5	4.6	4.6	4.8	4.6	5.1
2.63	2.97	2.93	3.04	3.15	2.08	2.79
101	101	101	101	101	101	101
4	4	4	4	4	4	4
100	100	100	100	100	100	100
0.035	0.013	0.008	0.012	0.098	0.001	0.020
1.30	1.40	1.50	1.50	1.70	1.50	2.00
df						P(T<=t) one-sample t-test

همانطور که مشاهده می شود در سطح معناداری (۰،۹۵) تمامی مقادیر sig کمتر از ۰،۰۵ است و بدین ترتیب رابطه بین دو متغیر مدرسه کارآفرین و تاب آوری تحصیلی تایید می گردد.

شکل ۲. رابطه مدرسه کارآفرین و تاب آوری تحصیلی

بحث و نتیجه گیری

پژوهش حاضر با هدف ارائه الگوی مدرسه کارآفرین و بررسی رابطه آن با تاب آوری تحصیلی در ایران بود. نتایج پژوهش نشان داد که مؤلفه های به دست آمده از بخش کیفی برای مقوله (مدرسه کارآفرین)، دارای ۸ بعد و ۶۰ مضمون می باشد. ابعاد عبارتند از: عوامل علی: (۱- مدیریت)،

راهبردها: (۲- راهبردهای یاد دهی - یادگیری)، پیامدها: (۳- اهداف)، عوامل زمینه‌ای: (۴- ابزار آموزشی، ۵- محتوای کارآفرینانه، ۶- شرایط زمینه‌ای)، عوامل مداخله گر: (۷- ارزشیابی، ۸- کیفیت اساتید). مقدار GOF برابر با ۰/۶۴۵ است که، نشان از برآش قوی را مدل دارد. نتایج این پژوهش با مطالعات حاجی آقایی (۱۴۰۲)، غفرانی و همکاران (۱۴۰۰)، هاشمی و همکاران (۱۴۰۰)، فتحی کرکن و همکاران (۱۳۹۹) و سیتاینو^۱ و همکاران (۲۰۲۳) همسو بود. پژوهش نشان دادند که معلمان هنوز بر روش‌های سنتی تدریس تکیه می‌کنند که تفکر نوآورانه را که در توسعه مهارت های کارآفرینی حیاتی است توسعه نمی‌دهد همچنین اشاره شد که مدارس قادر برنامه‌هایی بودند که بتوان آن را آموزش کارآفرینی توصیف کرد وی معتقد بود آموزش کارآفرینی باید به عنوان یک موضوع در برنامه درسی مدرسه طراحی شود. بر اساس تحلیل محتوای نتایج پژوهش های منتخب، بعد آموزشی کارآفرینی شامل موارد زیر می‌باشد: ۱. اهداف آموزش کارآفرینی: به طور کلی شامل: آموزش از درباره کارآفرینی (ایجاد شناخت و آگاهی)، آموزش از طریق کارآفرینی (ایجاد دیدگاه و نگرش کارآفرینانه)، آموزش برای کارآفرینی (ایجاد شایستگی و مهارت) است. ۲. محتوای کارآفرینانه: محتوای کارآفرینانه باید مبتنی بر نیازمندی آموزشی، ویژگی های بومی و متناسب با آداب و رسوم و ارزش های جامعه و براساس نیاز و علائق فراغیران باشد. محتوای کارآفرینانه باید برآینده نه برگذشته تمرکز داشته باشد. به روز بودن و متناسب با فن آوری اطلاعات و ارتباطات از ویژگی های مهم محتوای آموزش کارآفرینی می‌باشد. ۳. مدیریت: رهبران متعدد به توسعه کارآفرینی مدیرانی هستند که از تغییر استقبال می‌کنند و دارای سبک های مدیریت مشارکتی هستند. ۴. کیفیت معلمان و اساتید: اولین ویژگی معلمان دارا بودن نگرشی مثبت به کارآفرینی، امکان و ضرورت آموزش و توسعه آن در سنین آموزش رسمی است. تجربه کارآفرینی، مثبت اندیشه، پیگیری و جدیت، از جمله ویژگی ها و قابلیت های مریبان موفق در این حوزه است. همچنین با توجه به اینکه موضوع کارآفرینی موضوع تخصصی و میان رشته ای است، طبیعتاً باید مدرسانی به امر آموزش بپردازند که هم دارای دانش نظری کارآفرینی باشند و هم با جنبه های عملی آن در شرکت ها و سازمان ها آشنا باشند. ۵. راهبردهای یاددهی - یادگیری آموزش کارآفرینی: برآیند پژوهش ها در این زمینه نشان می‌دهد که روش های تدریس آموزشی کارآفرینی، باید مبتنی

---

¹- Setiono

بر استفاده از تکنیک ها و فن آوری های نوین و متعدد، خلاقیت در روش ها، تعامل فرآگیران و ادراک بین فردی، تجربه در محیط یادگیری واقعی، فرآیندگرای جای محظوظ مانند کتب غنی و پربار، فعال فرآگیر باشد. ۶. ابزار آموزشی: استفاده از ابزارهای متنوع آموزشی مانند کتاب های آموزشی، الگوسازی و همانند سازی با کامپیوتر و بازیهای طرح کسب و کار بسیار مفید است. کاربرد این ابزارهای آموزشی در تحقیقات پژوهشگرانی مانند احمدی، میری، عزیزی و... مورد بررسی و تایید قرار گرفته است. ۷. شرایط زمینه ای: کارآفرینی اگرچه رویدادی اقتصادی است اما متأثر از نظام ارزشی، نگرش ها و هنجارهای رفتاری افراد و گروههای انسانی است. سازگاری فرهنگی موفق با "کارآفرینی" در مشارکت، گنجاندن، اشتراک و پشتیبانی همه گروههای ذینفع جامعه و مشارکت نیازهای یادگیری محلی اتفاق می افتد. اصولاً ترویج فرهنگ کارآفرینی در مدارس مناسب با مواردی از جمله فراهم نمودن زیر بنای کارآفرینانه، ترویج آموزش های کاربردی، ارتقا منابع مدارس، توامند سازی فعالان انسانی، مدیریت مدرسه محور، پذیرش تفاوت ها، ارتباط با جامعه و صنعت، آموزش و برنامه درسی خلاق می باشد. ۸. ارزشیابی: یکی از مهم ترین ابعاد آموزش کارآفرینی است، که به عنوان بازخورد نظام آموزشی مطرح می باشد. ارزشیابی باید به صورت مستمر و فرآیندی و یا لحاظ عوامل متعددی مانند سنجهش اثربخشی روش های آموزشی، هماهنگی ارکان برنامه درسی کارآفرینی مانند اهداف و محتوا، تعامل و مشارکت همه گروههای ذی نفع صورت گیرد.

از محدودیت های این پژوهش باید اشاره کرد محقق به خاطر محدودیت های زمانی و مالی نتواست از نمونه های مختلف علاوه بر افراد خبره کارآفرینی در پژوهش استفاده کند. همچنین نتایج این پژوهش محدود به منطقه خاصی بود که برای تعیین نتایج باید با احتیاط نگریست. پیشنهاد می شود محققان در آینده از نمونه های مختلف استفاده کنند و همچنین افراد مشارکت کننده در کارآفرینی را محدود به افراد خاصی نکنند و مدیران و معلمان و مدارس را نیز دخیل سازند.

منابع

- آراستی، زهرا. قدوسی، سمیرا. باقری، افسانه. (۱۳۹۵). تأثیر آموزش کارآفرینی از طریق روش داستان سرایی بر نگرش کارآفرینانه دانش آموزان مقطع ابتدایی. *توسعه کارآفرینی*, ۳۴(۹): ۵۹۳-۶۱۲.
- بهمنی، ندا. آراستی، زهرا. حسینی، سید رسول. (۱۳۹۶). آموزش کارآفرینی در مقطع ابتدایی با هدف تقویت نگرش کارآفرینانه. *مدیریت توسعه کارآفرینی*, ۳۸: ۵۵۵-۵۷۴.

حاجی آقایی، حنیف. (۱۴۰۲). طراحی الگوی مدرسه کارآفرین با تأکید بر استقرار زیست‌بوم کارآفرینانه. **آموزش و مدیریت کارآفرینی**, ۴(۲)، ۲۴-۱.

تاجیک اسماعیلی، عزیزالله. غلامزاده، زهرا. تاجیک اسماعیلی، سمیه. (۱۳۹۶). بررسی قابلیت‌های کارآفرینی در بازنیستگان مقایسه زنان و مردان شهر تهران، **مطالعات رسانه‌ای ایده**, ۵(۱)، ۸۳-۹۷.

حیاتی، مهدی. (۱۳۹۷). نقش آموزش کارآفرینی در هنرستان‌ها بر کاهش آسیب‌های اجتماعی. پیشرفت‌های نوین در روانشناسی، **علوم تربیتی و آموزش و پژوهش**, ۱(۱)، ۵۵-۶۰.

داوری، علی. (۱۳۹۵). بررسی تطبیقی حوزه‌های خط مشی گذاری آموزش کارآفرینی. **پژوهش و برنامه دیزی در آموزش عالی**, ۲۲(۸۲)، ۱-۲۴.

روشن، محمدرحیم. سیفی، الهام. عبد‌اللهی، بیژن. نوکانی، ژیلا. بتی، جمالی، زهرا. (۱۳۹۴). بررسی رابطه بین آموزش کارآفرینانه معلم (اهداف، محتوا، ضرورت، شیوه و محیط آموزشی) با روحیه کارآفرینانه دانش آموزان متوسطه شهر تهران. **اندیشه‌های نوین تربیتی**, ۴۱(۱)، ۱۵۱-۱۷۹.

فتحی کرکر، فرشید. سلیمانی فنی، مریم. رضایی شریف، علی. (۱۳۹۹). شناسایی و اولویت‌بندی موانع توسعه مدرسه کارآفرین از دیدگاه مدیران مدارس متوسطه شهرستان اردبیل. **رهبری آموزشی کاربردی**, ۴(۱)، ۴۷-۶۸.

فتحی، داود. جمال آبادی، مونا. (۱۳۹۶). بررسی نقش واسطه گری تاب آوری در رابطه حمایت تحصیلی و سرزنشگی تحصیلی در دانشجویان. **راهبردهای آموزش در علوم پزشکی**, ۱۲(۲)، ۱۰۰-۱۲۱.

غفرانی، نرگس. حسینی، سید رسول. موسی خانی، مرتضی. (۱۴۰۱). طراحی مدل مدرسه کارآفرینین مبتنی بر توسعه شایستگی‌های کارآفرینانه در مقطع متوسطه. **توسعه کارآفرینی**, ۱۵(۱)، ۱۴۱-۱۶۰.

صارمی نوری، فرید، صارمی نوری، معصوم، احمدی نژاد، احمد رضا، زارعی، رضا. (۱۳۹۴). میزان توجه به شاخص‌های تنوع بخشی به محیط‌های یادگیری در فرایند تعلیم و تربیت رسمی و عمومی. **دیگری نو در مدیریت آموزشی**, ۲۲(۱۰۹)، ۱۰۰-۱۲۲.

مرتضی نژاد، نیلوفر. (۱۳۹۶). بررسی عناصر طراحی برنامه درسی کارآفرینی بر اساس رویکرد تطبیقی. **مطالعات برنامه درسی**, ۴۴(۱۱)، ۴۹-۸۰.

مهرابی، امید. (۱۳۹۷). آموزش کارآفرینی در مدارس. **رشد معلم**, ۳۱(۳۷)، ۳۰-۳۱.

میرزايان کلواري، یوسف. شريفی، مسعود. (۱۳۹۵). بررسی و مقایسه مؤلفه‌های کارآفرینی در بین دانش‌آموزان سال آخر مدارس متوسطه و هنرستان (دوره دوم) شهرستان دلفان. **مدیریت و برنامه ریزی در نظامهای آموزشی**, ۱۷(۹)، ۱۳۱-۱۵۸.

محمدی، ناهید. محمودی، عمر. (۱۳۹۶). اثر آموزش کارآفرینی بر میزان یادگیری مهارت‌های کارآفرینی هنرجویان هنرستان‌های کاردانش شهرستان سروآباد. *تحقیقات جدید در علوم انسانی*، ۱۹۸(۳۱)، ۱۹۸-۲۱۷.

هاشمی، سیده خدیجه. مسعودی ندوشن، عصمت. گلزاری، زینب. (۱۴۰۰). ارائه الگوی کیفیت‌بخشی تبدیل مدرسه فنی و حرفه‌ای به مدرسه کارآفرین. *نوآوری‌های آموزشی*، ۲۰(۱)، ۸۳-۱۰۸.

Bisanz, A., Hueber, S., Lindner, J., & Jambor, E. (2019). Social Entrepreneurship Education in Primary School: Empowering Each Child with the Youth Start Entrepreneurial Challenges Programme. *Discourse and Communication for Sustainable Education*, 10(2), 142-156.

Brune, N., & Lutz, E. (2019). The effect of entrepreneurship education in schools on entrepreneurial outcomes: a systematic review. *Management Review Quarterly*, 9: 1-31.

Howard, S., & Johnson, B. (2000). What makes the difference? Children and teachers talk about resilient outcomes for children "at risk." *Educational Studies*, 26, 321–337.

Isa, A. S. (2019). Teachers' Perception on the Significance of Entrepreneurship Education as A Tool for Youth Empowerment. *Int. J. Sci. Res. in Multidisciplinary Studies*, 12(2), 2-22.

Li, N. (2018). *Research on the Entrepreneurial Education Model of Applied Private Colleges and Universities In 2018*, 2nd International Conference on Management, Education and Social Science (ICMESS 2018). atlantis Press.

Li, H. (2017). The 'secrets' of Chinese students' academic success: academic resilience among students from highly competitive academic environments. *Educational Psychology*, 37(8), 1001-1014.

Luis-Rico, I., Escolar-Llamazares, M. C., De la Torre-Cruz, T., Jiménez, A., Herrero, Á., Palmero-Cámarra, C., & Jiménez-Eguizábal, A. (2020). *Entrepreneurial Interest and Entrepreneurial Competence among Spanish Youth: An Analysis with Artificial Neural Networks*.

Martin, J. (2013). Academic resilience: Exploring 'everyday' and classic resilience in the face of academic adversity. *School Psychology International*, 34(5), 488-500.

Martin, A., J & Marsh, H., W. (2006) Academic buoyancy and its psychological and educational correlates: A construct validity approach. *Psychology in the Schools*, 43(3), 267-282. *approach. Psychology in the Schools*, 43(3), 267-282.

Setiono, E., Nabilah, Z. I., Fitri, F., Indrawati, A., & Wardana, L. W. (2023). Entrepreneurship character education in elementary schools: Systematic literature review (SLR). *International Journal of Education, Language, Literature, Arts, Culture, and Social Humanities*, 1(2), 53-65

Wulan, D. P. A., & Arifudin, A. (2020). The Role of Schools to Improve Entrepreneur Spirit in Kumbe Village, Papua. In 3rd *International Conference on Social Sciences (ICSS 2020)* (pp. 456-458).

Presenting the entrepreneurial school model and its relationship with students' academic resilience

*Quarterly Journal of Educational Leadership
& Administration
Islamic Azad University Garmsar Branch
Vol.17, No 4, winter 2023, No.66*

Presenting the entrepreneurial school model and its relationship with

students' academic resilience

Tayebeh Shahrostambeg¹, Esmat Masoudi Nadushan², Zahra Taleb³

Abstract:

Purpose: The purpose of this research is to present the entrepreneurial school model and examine its relationship with academic resilience in Iran.

Method: This research is applied in terms of purpose and descriptive-exploratory in terms of nature and is a part of mixed research (qualitative and quantitative). In the (qualitative part), the dimensions and themes of the research (entrepreneurial components) and (academic resilience components) were extracted using Roberts' six-stage synthesis research model, and the validity of the data analysis was confirmed by the data reliability criterion. For this purpose, all the internal and external research conducted in the last 15 years (2009-2024) on the topic of entrepreneurship education that were in the databases were identified and extracted. Also, after selecting 18 experts in the field of entrepreneurship education with purposeful sampling and semi-structured interviews, data was collected and then analyzed. Also, the quantitative community included 102 entrepreneurs and professors of educational sciences and counseling and experts. For data analysis, exploratory and confirmatory factor analysis and structural equation model were used with Smart PLS software version 4 and statistical analysis with spss software version 27.

Findings: Based on the obtained results, the global model of entrepreneurship education has 8 dimensions including: 1- goals 2- entrepreneurial content 3- management 4- quality of teachers and professors 5- teaching-learning strategies 6- educational tools 7- background conditions and 8 - Evaluation and 60 indicators.

Conclusion: It can be said that the entrepreneurial school model can be effective in students' academic resilience.

Keywords: Entrepreneurial school, entrepreneurial education, academic resilience.

---

¹- Ph.D student of Educational Management Department, South Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

² -Assistant Professor, Department of Educational Sciences, South Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

³ -Assistant Professor, Department of Education, South Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.